

[Alfred Jensen.]

dighed i Tilfælde af Konflikt. Adskillige Arbejdere har maattet lide den Tort i en Konfliktsituation at se deres Børn optræde som Skruebrækkere imod dem selv og deres Kammerater. Det er en Ting, som burde have været rettet nu, og som kunde have været rettet.

Naar vi saaledes ser paa de Ting, som man ikke har faaet rettet i denne Omgang, maa vi sige, at Lovforslaget ikke er tilfredsstillende, men det byder dog paa store Forbedringer i Sammenligning med den tidligere Lov, og det er et Skridt i den rigtige Retning. Vi vil derfor stemme saavel for de stillede Ændringsforslag som ved tredie Behandling for Lovforslagets endelige Vedtagelse, ikke fordi vi betragter Lærlingspørgsmaalet som løst med denne Lov, men fordi vi betragter Forslaget her som et Skridt i den rigtige Retning.

De Ændringsforslag, der er stillet af de to Mindretal, Mindretallet under Nr. 1 og Mindretallet under Nr. 62, kan vi, ud fra de Betragtninger, vi har gjort gældende, og ud fra vort Syn paa hele Lærlingspørgsmaalet, ikke stemme for.

Carsten Raft: Paa et enkelt Punkt har jeg i Betænkningen været nødt til at indtage en anden Holdning end de to andre konservative Udvalgsmedlemmer. Det drejer sig om Feriespørgsmaalet.

Jeg erkender fuldt ud de Forhold, der foreligger, baade Svenden, der gaar fast med en Lærling, og Arbejdsholdet, i hvilket Lærlingen indgaar, og at det er forfærdelig vanskeligt inden for Bedriften at have forskellig Ferietid for de paagældende. Men over for de praktiske Hensyn stiller jeg dog Hensynet til de unge. Den ærede Ordfører talte om en 6—7 Ugers Ferie i Skolen, og i Virkeligheden forøges den jo stadig, men naar de unge saa fra Skolen gaar over i den forholdsvis mere anstrengende Læretjeneste, synes jeg, at 14 Dage dog maa være et absolut Minimum. Regeringsforslaget gaar ogsaa ind for den Tankegang, idet man er inde paa at graduere Ferien, saa at man for de senere Aar, hvor Lærlingen betyder mere i Arbejdsprocessen, daarligt kan undværes og daarligt kan have anden Ferietid end den udlærte, gaar ned til 9 Dage. I Virkeligheden giver man fuldkommen Haanden til den konservative Indstilling paa dette Omraade. Jeg mener imidlertid principielt, at Hensynet til Ungdommen maa varetages. De 14 Dages Ferie, er ikke for meget for en 15—16 Aars Dreng.

Jeg havde egentlig ventet og haabet,

at man havde faaet noget ud af denne Udvalgsbehandling. Jeg syntes, at der ved første Behandling var Tegn til det. Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ret i, at man i sin Tid, for en 5—10 Aar siden, fra D. S. U. mødte frem med et Program, hvor Kravet blev stillet op af ærede Medlemmer, der er til Stede her i Salen, baade mundtligt og skriftligt, at man i en endeløs Serie af Pjecer og Taler ganske nøje har præciseret det, 5 Punkter i Tal — og ikke et eneste af dem er blevet fuldt imødekommet ved dette Forslag! De Lærlingelove, der har været fremsat tidligere, har været af en mere radikal Karakter, mærkeligt nok, for dengang skulde man dog enes med Landstingsflertallet om en Løsning af Spørgsmaalet, men nu i Dag, hvor man har Mulighed for at gøre, som man vil, er man blevet moderat. Imidlertid, det Forslag, der kom ud af det, var alligevel af en saadan Karakter, at jeg synes, man burde være kommet til Enighed om det, og jeg beklager, at en saadan Enighed ikke er opnaaet.

Nu maa jeg have Lov til at komme med en ganske kort Redegørelse, for med den meget udførlige Reportage, Dagbladet „Politiken“ har med Hensyn til Udvalgs-møder her i Rigsdagen, er der blevet lagt en Slags personligt Ansvar paa mig for at have afbrudt Forhandlingerne. Jeg tror nu for Resten, Tidspunktet er inde, da man skulde tage Beslutning om, hvorvidt disse Udvalgs-møder er at betragte som hemmelige eller ikke, for vi, der respekterer Hemmeligholdelsen, er en lille Smule forbavsede over at se, hvorledes et Dagblad kan referere Taler, som er holdt i Udvalgs-møder, m. m., stik imod hævdvunden Tradition, en selvfølgelig og naturlig Tradition her i Rigsdagen. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Steen med stærke Ord fralægger sig, at det skulde være ham, men jeg kunde have Lyst til at vide, om det andet radikale Udvalgsmedlem ved, hvorfra „Politiken“ har sin interessante Udvalgsreportage her fra Rigsdagen.

Jeg maa paa det Grundlag have Lov til at paavise, at det simpelt hen er Afvisningen fra Ministerens Side, Mangelen paa Realitetsbehandling, der har gjort det umuligt at komme til et Resultat. Sandheden er den, at fra Forelæggelsen af de midlertidige Ændringsforslag fra konservativ Side til Ministerens Behandling af disse Ændringsforslag har der ikke været ført den fjerneste Forhandling i Udvalget. Vi forelagde vore midlertidige Ændringsforslag, mente, de skulde være Grundlag for en Diskussion, at vi skulde prøve at